

Saritoistakymmendä

316.VIII.62.

Hengellistä

M i r t t ä,

Christilliseri ajanculuri ja wiettämiseri/
vuotella ollesa/ Turun Caupungisa/

Cocoonpandu

Ja

Präntijn annettu

Thomas Ragwaldin Pojalda/

Eyrwän Pitäjästä ja Lauculan
Kylästä,

Wuonna 1761.

Turusa Prändätty.

Handwritten text at the top of the page, likely a title or header, written in a Gothic script.

Handwritten text below the title, possibly a subtitle or a specific reference.

Large decorative initial letters, possibly 'A' and 'B', followed by a circular emblem or seal.

Line of handwritten text, likely the beginning of a main section or a specific entry.

Line of handwritten text, continuing the main section.

Line of handwritten text, possibly a sub-section or a specific note.

Small handwritten text or symbol, possibly a decorative element or a specific mark.

Line of handwritten text, continuing the main section.

Line of handwritten text, possibly a significant heading or a specific entry.

Line of handwritten text, continuing the main section.

Line of handwritten text, possibly a sub-section or a specific note.

Line of handwritten text, possibly a date or a specific reference.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a final note.

Ensimmäinen.

Adwentin Wirsi.

W. c. Maa suur ja awara ic.

Sionin tyttäret, Jswat sieluiset: Lähtekäe
ulos cohta, Salomot wastan otta. Sill
JESus tygöm riendä, Ja armon's puo-
lem käändä.

2. Terwe siis tulemast, Sä JESu tänn tairvast!
Jlon HERRa meil annat, Sydämen ilahutat, Jost
sinull cunnia kannan, Weisaten Hoslanna.

3. Eakocat Cuningas Uutt' Kirck' wuot' alca tas,
Hän sisäl aja Nasil, Siwiät wäkeä warsin, On hä-
nen seurasansa, Opetuslapsiansa.

4. Jost hälle cunnia, Hoslanna weisata, Me ries-
mu suulla mahdam Sydämeest, cuin me taidam, Täll
Adwent Cuningalle. JESuress, JESuwalle.

5. Siis mahdam mailmast, Täst synnin sodo-
mast, Pois lähte HERRa wastan, Uhramaan ru-
cousta: Sanoden yhdest suusta: O HERRa meitä
muista.

6. Näin cansat oikiat, Täll' Yljäll' andawat Sy-
dämen palmut parhat, Hengesä laulut hartat: Kijtos
wirret ja Psalmit Owat hänelle callit.

7. Tai siwiä carika, Werelläns puhdistä, Sen
caturwan ihmis paran: Morsiamens jota hala, Min'
uscoon ylös autta, Uuteen elämään saatta.

8. Siis ovat carsicam Waattem, ja riisucam,
Zoll' ymmärrät on syndim, Ja Eva Esi-aitim, Jong
langemuren woima, Meil usein tundo soima.

9. Waan ander andaja, Quin tunnon rauhoitta
Herra, armonsa eautta, Quin tundom lepoon autta,
Ja synnin woiman peittä, Pois armon's mereen heittä.

10. O! cuinga iloihe Herännet sieluiset Siit rau-
han saarnast ratki, Quin armost caikil tuotin, Jesuxen
weren eautta Tai sielut ilahutta.

11. Ett's annoit aiwotun Sun Poicas luwatun,
Quin kårmen pään on tallan, Ain' alust ast mailman:
Quin Moses uhreis' ennust Esaias selkiäst tunnust.

12. Nijn Job myös odotta Goeli tulewa! Ja Da-
wid huocauxil Wirsil ja ennustuyil. Ja muut jote
toiwoit wahwast Waimon siemendä taiwast.

Toinen.

Joulu Weisu.

B. c. Cuing kirkas Cointahiti coitta ic.

sitä kirkast waloa! O riemu aiwan ihana,
Quin syngiäl sydän yöllä Bethlehemisä ilman-
nui, Pimiäs pellol walistui, Iloisel sanall,
työllä, Jota ne't Paimenet Näit ja cuullit, Walpar-
tulit, Juoyit warhain, Löysit Jesuxen myös par-
hain.

2. Täst meil on Joulu iloinen, Ja Zuhla suuri
suloinen, Ett' Jsa, Zumal taiwan, Poicansa rae-
kan ainoan Syndyä annoi mailmaan, Meit fangei
pelastamaan. Tästä sitt, Iloisit, Paljon aiwan,
Suuri taiwan Gotawäki, Joca meidän ennen näki.

3. Siis yletkäm myös mieleemme, Täll Zuhlat
suurel, sielumme, Ain hengelliseen iloon; Ja usco-
cam Jesuxen pääl, Quin syndymisens woimal tääl,
Meil anda uuden elon. Nijnmyös meit, Armons
teit,

teit, Hengel pyhäl, Niemul hywäl, Taiwan salijn,
Nutuitten wiepi pariijn.

4. Ah, autuas iät ombi se, Cuin Jouluns tääl
nijn wiettäne; Ja caiken armon ajan, Ett' tunde
Piltin piscuisen, Kirckan cointähden JEsuren, Sydä-
mens wirwottawan; Huocaille, Rucoile: Joudu pian,
Leposian, JEsureni; Tull mun Jouluwierareni.

5. Ett' Sinus saisin iloita, Sun Syndymises
Zuhlalla; Pois mailman ilo turha! Pois tankit,
pahat pidot myös, Pois hecuma ja hänen yöns,
Cuin ombi sielun murha. Sydämen, Sieluisen,
JEsuran olcon, Cunniar tulcon Jäl hywäll, Po-
jall, myöskin Hengell Pyhäll.

6. Sil se cuin synnist palaja, Syndynyt Pilttij
halaja, Ja pääse siteist ulos; Sen sydän sytty ilo-
hon, Pacahtu Joulu lauluhun, Immanuelin tulos:
Wielä tuo, Jlon suo Engelleille, jotea meille toiwot-
tawat Rauha, Ja sen ilmoittawat.

7. Se taita myöskin sydämeist, Jumalan cunniari-
täst Toiwotta muillen rauha; Ett' hywä tahto cai-
killa Olis seuramaan JEsusta, Ja kijos wirsil pau-
ha: Ucosa, Toiwosa, Rackaudes, Elos uudes,
Wihdoin walos Händä kijtätä taiwan talos.

Colmas.

Uuden Wuoden Toiwotus Wirsi.

W. c. Ole sielun iloinen, &c.

Tapa caunis todella, Meille ombi caikilla, Uut-
ta Wuotta sanella, Onni-riennu puhella.

2. Waan ett' oikein toiwotta, Äänens on-
nex corotta, Sydämensä pohjasta, Se on toinen
asia.

3. Tuoda edes wahvoja, Hengen uusi lahjoja,
Jote on taiwan tawarat, Uuden Wuoden ihanat.

4. Että ihe Jumala, Pyhän Hengens woimalla
 Lois meil puhtan sydämen, Usuinfiar ylhäisen.
5. Nyt cose JEsus hänestä, Armollifest isästä, ja
 jancalcifisudesta, Synnytetty poicansa.
6. Synnytyt tänn' mailman, Puhtast cohdust
 Marian Affen tullut ilmahan, Eihäs ymbärs lei-
 catan.
7. Silloin weripisarat, Käsirahat ihanat, Lasti
 ulos ihestäns, Synnist meitä pestärens.
8. Siis o suuri Jumala, Meitä onnel armoita,
 Poicas werel wiruta, Synnin cuormast kirtwota.
9. Anna meille armojas, Uudell woudel iahjojas,
 Että sanas euulemme, Dikeudes opimme.
10. Röyräll hartall mielellä, Haluisilla silmillä,
 Tarcfahilla corvilla, Walpahalla tunnolla.
11. Paina iloiht huomend myös, Terweyt puolipäi-
 wä työs, Lepo ehto hetkellä, Rauha lewoll meinesä.
12. Wielä JEsu, laupiaast, Tällä Wuodel ar-
 miast, Sanas, Ruumis, Weres canß, Kuofi
 meitä cohdastans.
13. Suo Zionin Saarnail, Hengelliil walwoil,
 Dispoil suuril corkeil, Israelin Paimenil.
14. Että hartall mielellä, Sydämellä, Kielellä,
 Sanas edes auttaisit, Cunnias edest wastaisit.
15. Cuningamme suojele, ADOPH HAZED
 RZEH warjele; Niimmyös Corcia Puolisa, Drott-
 ning EDZE URZE.
16. Prinsit ja Prinsessa myös, HERRA suna sa-
 mas työs, Cas vaesans ilori, Isänmaamme riemuri.
17. Suo! et Henges lahjat heil Ollis niineuin
 Davidill, Salomonin wiissaus; Simsonin myös
 rohkeus.
18. Suurta Cansaa wallites, Isänmaata hallites,
 Cunniaxi Jumalan, onnex cungin asujan.

19. Caicti muut myös Kuhnmar, Yhina Neus
wonandajat, Tuomioitten istujat, Walais Hengelläs alat.

20. Gotajoucos merell, maall, Peitä kädell laupiall,
Pelwoy wihamiesille, Sorwinnoyi Eansoille.

21. HErra auta caictia, Murhellisij sielujä,
Syndins tähden kiusatut, Ahdistetut waiwatut.

22. Nijnmyös caictill sairail, Taudin alla macawill,
Anna hywä karsimys, Wahwist usco toiwos myös.

23. Ja wiel oikia ymmärrys, Tarcfa peräänajatus,
Stollisell aiall tääll, Tautiwuotellanskin wiel.

24. Jos on heille tunnosa, Esmacu sielusa Taiwan
ilost autuast, Eli liekist julmimmast.

25. Auta heickomielisij, Ymmärryest puuttuwij:
Laupialla armollas, Tawallisell walollas.

26. Warjel caiktist capinoist, Sodist, rutost, murhijst
muist, Tulipalost pahasta, Hallacato-wuofista.

27. Anna rauha muurisam, Terweys, onni huoneisam,
Hengelliset ystävät; Poista wilpistelewät.

28. Leskij, orwolapsia, Köyhij, alastomia, wiatomij
fängeja, Holho, auta, caictia.

29. Harha tielle eyynet, suruttomast nuclunet
Palaut, herät HErra tääll, Tänä armon wuonna
wiel.

30. Synnist luonnon tilasta, Cauhiasta wimmasta
Purun, mailman cahleist, Lihan, woren siteist,

31. Pelast heitä armosa, Ymbärsleickauyesa, Joca
käsit tapahtu, Cosca sydän uudistu:

32. Cautta Poicas Jesuyen, Joca meidän edestäm,
Pyhästä Esmahaskin, Täällä ymbärsleicattin.

33. Anna Henges awata, Walkeudell walaissta
Heidän soliat silmänsä, Pimiän ymmärryensä.

34. Että igens tundisit Olewän wiel syndisest, Cauwas
pojes culkenet, Zumalasta joutunet.

35. Waikka owat luulleet ain, Siinä kyllä ole
wans, Että owat taitanet, Christin opin cappalet.

36. Että he niin riendäisit, tuscas heitäns kää-
näisit HERRan armoa esimään, Synnit andex
löytämään.

37. HERRa suo nyt armoifest, Että tul' sin yhteis-
fest, Caicki uscoon oikiaan, Päälle Caickiwaldian.

38. Että Jesustracasta, Sydämemme pohjasta,
Laidaisimme todella, Enosiolla, ilolla.

39. Niin ett' Pyhä Hengi suur, Sydämesäm a-
suis juur, Tästä Unna Buona ain, Coco elin-
aicanam.

40. Vielä Jumal ole läp, Että täällä lähdetes,
Tuolin ruotem ymbäris, Olis sinun Engelis.

41. Että myös ne ihmiset, Quin on Jesust esinet;
Että he meit muistutais, Sydämitäm kehoitais.

42. Uurit ylösandaman, Rucouyet candamaan,
Huocouyet hartahast, Tuoman edes ahkerast.

43. Cosca kylmä hiki se Ruunitamme castele;
Silloin meidän muistella, Anna hiles punaista.

43. Cosca meidän corwamme Lufitan, ja cuullome;
Silloin meitä wirwota, Henges Puhell' lohduto.

45. Cosca vielä silmämme, Tuollon hetkell pime-
ne; Uscon wälkeudella, Sydämemme walista.

46. Cosca myöskin puhemme, Cowal aial puuttu-
ne; Silloin aina armolla, Henges meistä rucoilla:

47. Että aina huocamme, Abba racas Isämme!
Uscoll, toirwoll, halulla, Ractaudell, ilolla.

48. Ja cuin hätä wiimeinen, Sydändämme pi-
stane, Ole silloin tykönam, Jesu paras ystäväm.

49. Wihdoin köyhä sielumme, Cosca ruumist erca-
ne, Abrahamin helmahan, Uteen Wuoteen autuaan,

50. Isä Jumal ottacon, Pyhäin iloon tuottacon,
Engelitten parihiin, Mutuitten salihin.

Marian Ilmestys-Päivän Weisu.

W. c. O Jesu Christ cuin luondom soit ic.

Mun wiissas neuwos Jumala Mun sielun ilaut
ta Eose istuin cuolon wariosa, Nijn sinä ar-
most totta, Tuotit meil hywän sanoman,
Josa sikis Edeswastajan, JESUS Marian cohduš.

2. Tain hywän sanan saattaja, Gabriel Engeli
oli, Cuin lähetettin taiwasta, Ja Nazarethin tuli.
O! armoitettu Maria: Hän puhui armon listosta,
Ja hengellifest rauhašt.

3. Hän puhui taiwan taivalla, Myös armon wa-
likemist: O! älä pelkä Maria, Sä armon suuren
löysit, JESUS mailman Mesias, Sen Pyhän Hen-
gen awulla, Tänäpäin sikis sinus.

4. O! mikä ilo taiwahas Mahdoi oll' sinä päivän?
Eose Dawidin huonen Cuningas, nyt cuului edeskäy-
wän, *Taiwat sanotan iloinen; Nijnmyös jocaikhen su-
dämen, Cuin Herraa uskos odott'. *Jlm. l. 12: 4, 10.

5. Sen wanhan Testamendin yön, Tai kircas
coitto walais, Ja maahan teloit pirun työn! Mond
harrast sydänd awais, Armon lupaurii tulkiman,
Jote JESUest on ennustan, Sijn Wanhas Tes-
tamendis.

6. Mond Propheta on odottan, Ett' nähdä tä-
män päivän. Mond Monarchi cans halajan Tain
ilo ajan verään. Eose' JESUS sikis Lihasa, Ja
Poltto-uhrit seisahta; Waan ei he sitä saanet.

7. Meil lopun ajan asuwil, On Eijton Arcki a-
wet; Jk JESUS saarnais syndisil, Ja teki ihmet
monet. Mut JESUS tietä sydämet: Cuing he on
Herra Eijttänet Sen callin walon edest.

8. Tain' Pyhä Henges minulle, Cuin alat mui-

stutaisi, Nun parannuren retkelle, Etten mä horjaa
daisi, Lain armos itke pahuttan, Ja hengellistä lais-
cuttan, Aut weres armo kersän.

9. Ihmisen oma sydän on, Se suurin wäärä
propheta, Niil jote on tull' syndins tundoohon, Coe-
tus sen opetta, Euing sydän pyytä seurata, Tätä
catowaist mailma; Eiköst meil syö ol' itke?

10. Sydämen kylmäkiscoisuus, On sota Hengee
wastan, Ja luonon wastahacoisuus Jong ylis itke
mahdan; Aut ettän rupen tänäpän, Sun tahtos
jälken elämän, O! Jumal minun linnan.

11. Ett' peljät' Herra nuorudest, On Sa-
lomonin neuwo, Nurhuuta Jesust lapsudest,
Sill syndi meitä waino; Sentähden Jesust ehi-
kän, Ett hän meit muistais tänäpän, Tekis meist
lijton lapses.

12. Kacastacam siis Jesusta, Sill nyt on ar-
mon aica, Viel Jesus nytkin colcutta, Ja Isäns
tygö huoca: Ett' langen Zion palais, Ja Ylkäns
tygö kiirutais, Edestä Herran wihan.

13. Taisteleat howät Christityt, Siis hamaan
weren asti, Te caic' cuin olett herännet, Sill' Je-
sus meit lunasti, Werisell sodal; arwas päääl, Euing
paljon Wert' Golgathan mäel, Sun syndeis es-
destä juori?

14. Ny pito valjast Werestä, Jong Herra ar-
most teki, Syndisen sugun edestä, Niin tarpellisey
näki. Mä wapisen, cose turkin näit, Uuden Tes-
tamendin armo häit, O! suurta armon päiwä.

15. Nykyisen ajan kyynelet, Jote täällä ajas,
wairas, Eh' ol' sit jecapäiwäiset, Muutetan rie-
muy, taiwas! Kyll' Jesus muista omians, Se-
lä eläis ett' cuoleisuus, Eans wihdoin armost
cruuna!

Christuren pijnan Weisu.

W. c. Minun sielun jällen nyt pian, 2c.

Suloinen mun Jesuren, Tuin sotkit wiina
nacuurnan, Joo täytet oli täytehen, Syndim
edestä julmin. Tuur hirmuifest Herran wis
hast, Ja julman eoston woimast, Sā Jesus myös
catkeras työs, Joit wihan maljan carwast.

2. O! suruinen mun Jesuren, Tuin yrin yrtitare
has, Viel matelit Gethsemanen, Eik ketän sinun
Canhas, Yrin sä työt, Tuur pimiäl yöll, Sowitit
Jšās wihan, Jong mayon cautt, Meit Jesu aut
Tuur autuan armon tilan. *PACAIN*

3. O! suloinen mun Jesuren Helwetin tulen tun
sit, Tuur hartahasti rucoillen. Ain maahan ast cue
marsit, Cakosias tääl, Parhamme pääll, Ett cakon
oma waiwas, Ehts huocailit ja walitit: Mun Jus
malani taiwas.

4. Miv ylönannoit minun näin, Mā huudan su
wäst waiwast, Wähennä walda ynšäin, Ja cak
alas taiwast, Mā näen tās, Ett aica lās, Jo iou
tu tulemasa, Joll mullit tääl, Sellāni pääll, Su
wält wetä waconsa.

5. O Weri Ylkä Edomist, Sinusta weri wuo
ta, Joll ostet olem callihist, Tai sielull ilon tuot
ta, Sinä synnit Caicē sowitit, Tain callin uhrin
cautta, O! autuat ne Tuin catune, Syndins, he
armon löytä.

6. Ach useowainen sielu tääl, Cakēle ahkerasti,
Cuing Jesus riippu ristin pääll, Sun tähtes sur
fiasti, Se pyhin pda nišn pistellään, Teräwill tap
puroilla, Joca opet meit, Käändymisen teit, Käy
män armon ajasa.

7. Ne caunihimat castvot tääll, Ihmisten lasten seas, Ja possket pyhimät maan pääll, Nyt lyödän syhjetän täs, Niin silmät wiel, cuoleman tiel, Kirco kamat auringota, Kiin pimene ja umbehen, Yhtehen painu totta.

8. Eans corvot, ne cuin kistoyest Cuule Engeleisd taiwas, Pilca sanoil soimaupil, Täytetän täsä waiwas, Se pyhin suu Ei kiroinu, Waan neuwo ja opetta, Ja, JEsus wiel, Golgatan tiel, Jääneistä waarin otta.

9. Hän sienel etikalla, Ja sapell catkeralla, Quotetan myös Jsovilla, Täs cowan tuscan alla, Jalat pyhät Cuin käynehet, On rauhan sanomilla, Yhten owat Yhdistetyt, Vuuhun nauloit cowilla.

10. Ne kädet cuin wenyttänet On taiwahan ja pilwet, Kristiin izens hajoittanet, Nyt kiruull suurell owat, Kyskeen pyhään Juuri sywä, On weri lähde awat; Niin caicki muut, Jäsenet luut, Sait cowat cuolon haawat.

11. O! syndinen, Cuins särjet sen Pyhimmän si sicunnan, Ja keihäl tunget läpihen, Sydämen rackahimman, Sydän munast, Werta punast, Cuin aamu caste wuota, Ach! Jumal aut, Cuing syndein cautt, On JEsus runneld totta.

12. O! weljeret me sisaret, Josefhin olem myhynet, Hameens weren tahrinet, JEsuyen waiwanehet, Woi! syndime, On peto se, Rackamman raatelewa, Ylkä weres Hän seisö täs, Eucast ei peljät mahda.

13. Niin ennustus se täytetän, Cuin sano Esajas: Että carisä tapetan, Ja surmatan mailmas, Meidän tähtem ja edestäm, Syndim sen matcan saatsi; Murheticam Sijs pahutam, Muutoin meit oi keul waati.

14. Näin Jumala wäkewä on Nyt airwan alas tai

taipun, Se Herra suur cuin caick on luon Syn-
deim cuorman all' waiupun, Että huuta lohduitusta,
Jsaldäns ylhäld Taitwast, O! Jsäni, Cas poicasi,
Seiso juur suures waiwas.

15. Nyt että pijnas useosa, Taidam ja weres
woima, Takel ja siihen turwata, Cuin syndi tun-
doom soima, Eik suulla niin, Cuin Judas wain
Ulcocullaisudesa, Händ' palwella, Ja tunnusta, E-
läin ain pahudesa.

16. Ach! cagos cuinga huuta wiel Nyt Jesus
waiwasansa, Caickein sun syndeis edest tääl, Suu-
resa tustasansa. Sun tähtes hän on kärsimän, Men-
nyt näin catkerasti, Ett wiel tän huol, Eht Jesus
cuol, Ja sinun cuolost osti.

17. Syyttä oli se perjantai Jesurel kyllä pitkä,
Jong todistapi luodut caick, Sill kärsi monda hetke,
Wimmerein sit täs, cuolon hädäs, On' cosca ehto
joutu. Ach! surma suur, Caubia juur, Jesuren
tuonel nouta.

18. Sentähden auring' pukeksi, Nyt päällens' mur-
hen waattet, Ja sure' suurta wahingot, Cuin oli
luojal saatet, Ma järise, Ja wapise, Kivet calliot
halke, Cosca ei tahdo ihmiset, Uutta elämä alca.

19. Ach! ole kiitet sydämest, Jesumun Beri. Ylkän,
Ett's ristis olitt rippumas, Kyll corwin olis meidän
Asiam tääl, Jos ristin pääl, Eä olisit pois ollut, Ca-
dotus juur, Ja waiwa suur Jjäisey osay tullut.

20. Ach! uscolla nyt seuratacam, Jesusta useon elos,
Pyhä meno noudatacam, Tääl mailman pahas me-
nos, Hartaudel Mielel uudel, Ja nöyräl rucouyel, Et
oikian, Miin sataman, Saam lahjay parannuyel.

21. O Jumala meit opeta, Armos ja sanas
cautta, Kylmät sydämem liicuta, Ja uuteen elon
auta, Ach! Jesuinen, Tul' aruycen, Mä esin
hen

Hengen rauha, Hengen wirgoit, Cuollost kirvoit,
Sun callin weres cautta.

22. Riihetolcon ja ylistet, JEsus cuin päästi wai-
wast, Riihetty ja cunnioitett, Isä ja Hengi taimast,
Sillä autuus ja elo uus, On uscowaisil tuotet, Sill
neuwo is, Nyt JEsu Christ Hyljämän synnin juo-
net, Amen.

Cuudes.

Christuxen Ylösnousemisen Weisu.

W. c. JEsus cuolluis ollesans, cuoletti, &c.

Tolla hurscat weisawat, Majoisans kilwan kii-
tävät, Ett ylös nosnut cuopasta, On JEsus
cunnias suuresa.

2. Täs on se Joseph julkinen, Cuin oli fangi wai-
wainen, Nutt HERRay suurex yleni, Ja waldiax
cumming corkeni.

3. Nyt mekin synnin cuollosta, Herättäm ylös
haudasta, Ja noscam eloon autuaan, JEsuxen seu-
raan ihanaan.

4. Sill se on autuas ihminen, Cuin oikein on o-
sallinen, Tääl sijnä ensimmäisesä Käändymän nou-
semisesä.

5. Sijs Adam wanha cuoleta, Hengellisesä sodasa,
Ett eläis uusi ihminen, Christuxen mielen jälkehen.

6. Haudasa cuollun ollesans, Helwettiin HERR-
ra waels cans, Oli niijn myrcky cuolemal, Helwe-
til surma cauhial.

7. Ei perkelet nyt woitosta Saa heitäs enä ker-
seata, Sijs kiihtos olcon Jumalan, Woittons edestä
corkian.

8. Adami toinen JEsus Christ, Salpais helwe-
ein wifist is, Awaimet pitä hallike, Porttit woitta
ja wallike.

9. Ach anna meidän muistella, Henges sydämmes
eakella, Sun voitollisi tecojas, O corkia cunnian
Cuningas.

10. Niin toimittit ja valmistit, Et osallisey tulli-
sit, Täst voitost, jotca elämäs, Seurawat sinun
peräsäs.

11. Ain Jesu tahdot totifest, Heit autta juuri jul-
kifest, Sä olet heidän cumpanins, Ja tuffis wah-
wa sangarins.

12. Sinä päästit heitä häädästä; ja autat ahtaus-
desta, Sinä siunat heidän ascarens, Suot onnen
toimituyillens.

13. Anna täll woiitto juhalla, Sinusa meidän
iloita, Et Pyhän mieles jälkehen, Sydämel sinua
palwelem.

14. An oma tahtom hallita, Sun Pyhän Hen-
ges awulla, Ettei mailman becuma, Tundoomme
coscan haawoita.

15. Meidän kyll Pääsiäis Juhlalla, Rietai is-
loil ja puheilla, Crouweis ta Wieraspidoisa, Liha
ja waka palwellan.

16. Mut sielu waimon suruisen, Canka Mari-
an syndisen, Sinä Jesust eki ahkerast, Niins löys-
dät hänen huokiast.

17. Hän tunnon tuimas sodasa, Fangia autta,
wahwista, Johdatta ulos wallasta, Cuollon ja
synnin paulasta.

18. Din päiwän sitä huocailen, Ett Pääsiäisen
ilaisen Saisin mä wiettä riemuifest, Taiwan sa-
tamas rauhaisest.

19. Et's ylösnoustit cuolluist, Sä Cunnian Cu-
ningas Jesu Christ, Niin piru caurwas carcota,
Cuin meitä syndijn wairutta.

20. Caickia meitä hallise, Maacundam siuna
warje

warjele, Pahoiſt päälle carcauriſt, Tyranniſtiſt
wiholiſtiſt.

21. Käännä heit caieki ſowindoon, Joil Walda
cunnat hallus on, Ja ſiſälliſeſt rauhoita, caieki
cuin ſinua racaſta.

22. Nuoki meit ike JESU Chriſt, Pää-paimes
nemme taiwahilt, Sun ſanas woima maista ann,
Ett ſitä aina halajan.

23. Tällä nyt Pääſiäis Zuhlalla, Ja autuall
armon ajalla, Mä tahdon wacaiſudeſa, Sydäme
ſtāni toiwotta.

25. Ettäs o Herrā Jumala, Laupias Jſä corkia,
Sun armos tähden awaran, Ja laupiudes palawan.

25. Ja cuolluiſt ylösnosnehen, Sun rackan Voi-
cas JESUREN, Niinan Wälimehemme, Cuuliſit
rucouremme.

26. Ja ſinun Pyhäll Hengelläs, Cans woimal-
liſell wäelläs, Lijcutaiſit ne ſydämme, Cuin wiel
ei ole herännet.

27. Ett's ſiſälliſet ſilmät myös, Cuin nučunet
on ſynnin työs, Wiel herätaiſit näkemän, Ja
ſynnin hätä äčkämän.

28. Niin käännä heitä totuteen, Ja palauta py-
hyteen, Wahwiſta myös ain wäkewäſt, Ja tue
haman loppuun aſt.

29. Käsnä ole aina awullas, Ja auta heikko ar-
mollas, Niin ſinul kitoſt weisatan, Edesäs ijät
riemuitan.

Seitsemäs.

Chriſturen Taiwaseen Aſtumisen Weiſu.

W. c. Chriſtus Oppians ilmoittaman 2c.

Shriſtus cuolluiſt noſtuans, Zälken hänen ylös-
nouſemans, Neljäkymmendä päivää tääl,
Näytteli igens eläwäy wiel.

2. Joll' ajal niineuin ennengin, Omillens jutteli
semmengin, Pyhäst Hengest wahwisteli, Sen lä-
hetyst heil ilmoitti!

3. Ettei he olis epäillet, Waan totena caicf pi-
tänet, Tuin heille Helatuorstahitu, Jk Jesurelda
sanottin.

4. Eose saarnaes' Evangeliumi, Ja parannust
autuuderi, Kuweten Galileasa, Ja ymbärs coco
mailmaa.

5. Nyt Jesus jälens Jäldä, Otetan ylös Sl-
jymäellä, Ja tosin heljäl äänillä, Basunil, Rijs-
tos, wirsillä.

6. Näin Jesus Engelein seuralla, Jälensä me-
ni cotiansa, Eose täyttänyt oli Kaamatut, Ja lu-
nastan Adamis langennet.

7. Hallikeman meni caicfia, Tairwast, Maat,
Merta, Tansoja, Näin maa ja tairwas corkia,
Tekewät cauppa callista.

8. Ett Herran suuren waihetta, Pois mailman
lasten joucosta: Sentähden Christit muistacon,
Ett Jesus armon istuin on.

9. Nyt riemul tairwaseen cakeleam, Sill siellä
on meidän haldiam, Opettajam, Edeswastajam,
Zumalan Poica, ja Marian.

10. Em suingan cuolon ruumilla, Taida täsä
luonon tilasa, Ylös tairwaseen astella, Näkywäisel-
lä tawalla.

11. Cuitengin tabto Zumala, Meit tairwasehen
astuman, Hengellisellä tawalla, Uscol ja rucourilla.

12. Hartailla huocaurilla, Pyhillä ajaturilla,
Syndeimme tundemisella, Sydämen parannuxella.

13. Oikiall catumuxella, Pelwoll ja wapistuxel-
la, Täsä järjestyres waellan, Christuxen cansa
cunniaan.

14. O! cuinga cunniallinen, On päätös Herran Jesuren, Ja loppu seuran siwiä, Muutos suuri aiwan ihana.

15. Millisen näin minä sun niin, Väacallon paical kärsiwän siin, Siel olit sinä yrinäs, Nyt tuhansin joucoin Engeleit läs.

16. Siel olit kessel ryöwärten, Nyt riemuliset cuoris Engelitten, Sielä sä cuoleman duomitin, Täll cuolewaiji wapahdit niin.

17. Hän täällä ensimmäisellä, Päiwäl widettä kymmendä, Jälkehen puolen päiwän niin, Tais waseen ylös otettiin.

18. Sijmäl Bethaniasa, Wiimeisex siunais omiansa, Jost sydämet ne riemastuit, Cuin uscos tää häneen yhdistyit.

19. Cosc waeldan oli mailina, Colm' neljättkymmend' ajastaica, Ja cuusi cuucautta päälisex, To diltetan taiwaseen astunex.

Cahdexas.

Helundai Weisu.

W. c. Ah Jesu pysy tykönäm, re.

Ah! rackain Jesu ilmoita, Sun Isäs tahto minusa, Ett Helundaita suloista, Nyt wietäisin tää sinusa.

2. Ett Jesu Henges waicutais, Synnistä silmän awajais, Walaisis ymmärryreni, Taitutais tahton, mieleni.

3. Eans taiton ja myös järkeni: Sil Herran laki opetti, Mun synnit suuret muistaman, Cosc henges saarnais tunnosan.

4. Mut ahtal polgul waeldaman, Etköis cuulemä colcutan? Nucous äänel hartahak, Osoit oikia tie Isänmaal.

5. O! Pyhä Hengi Jumala, Mua uscon sodas
wahwista, Etten mä caaduis cauhiaan, Duomit
tuin waiwan siahan.

6. O! racas Hengi walaise, Mua armon ajas
rickay tee! Sijt taiwallisest walosta, Ja hengelli
sijt lahioista.

7. Tule sä sielun rackaus, Tuo myötäs Hen
gen todistus, Euin pahan päiwän loh dutta, Ja
cuolos sielun wirwotta.

8. Näin Herrä lähett hengensä Joca wastudest
synnyttä, Hän luvot ombi caikil meil, Ensisst an
net Apostoleil.

9. O! caickein Pyhintö alkeus, Ja sielun murhes
lohdutus, Mua ahdistuyis wirwoita, Ja mails
mallisist kirwoita.

10. Jote armon listos eläwät, Woidellan Hen
gen Shyllä; Sill ilman salaist apuas, Mä huc
fan tulen cobdastans.

11. En omast ymärreystä, Eng' luonnollisest järjestä,
Mä taida mitän toimitta, Euin Herral taidais kela
wata.

12. Sill igestän kyl saastainen Olen, juur julma
syndinen, Ja cuirwa caikest hywästä, Saarwoites
synneild sywästä.

13. Wiel Hengi Pyhä woimallas, Tairout sy
dämen armollas, Euin ombi hidas cangia, Kynnä
JEsus tai cowa maa.

14. Ett tämä ombi sinun työs, Nijn tairout,
lämmit, palaut möös, Mun uscollinen paimenen,
Tai erywäinen sydämen.

15. Mut seison armon listosa, Ettän sun henges
awulla, Ain lisänyn ja castwanen, Mä hengellinen
wairwainen.

16. Ah! wahwist oikial uscolla, Palawal racau
della, Nepä on hengen harniseat, D! ettän woistin
rucoilla.

17. Aut sinun pädles luottaman, Sä Pyhä
Hengi Jumalan, Nijs sisällis waiwoisa, Quin u
sein lapstas abdista.

18. Viel silloin myös mua wahwista, Cose cuo
lon tusca abdista. Aut todisturen silloin saan, Et
olen lapsi Jumalan.

19. An stelun cuolon hekkellä, Sun henges a
woul sijretta, Sin tairwälliseen cunniaan, Juur A
brahamin helmahan.

20. Autuain Pyhäin parihin, Tairwahan coto
Caupungin, Cusa is Herra JEsus Christ, Sil
mämme pyhki kynnelist.

21. D! autuat ne mailmasa, Quin sisällistä mur
hetta, Candawat cansa Dawidin, tähden rascasten
syndein.

22. D! autuas se risti tuur, Joll tairwast lange
maxo suur, Eldmä ijancaickinen, Ja Jumalan nä
kemin.

23. JEsus hän saarna lapsillens, Wienilleckin wa
liuillens: Suloiset owat huullensa, Jhanat castwons
puhensa.

24. D! sitä autuast Salemit, D! caickein py
hind caupungit, Josa se auring ylene, Quin ijäifesti
walaise.

25. Niin Pyhä Hengi wahwista, Nyt caidal
tielle minua, Etten mä langeis harhall tiell, Waan
olisin cuolos walmis wiel.

26. Ja wihdoin luojal cunniat, Welsata saisin
lactamat, Se Herra meille caikil ann, Jota me
uscos halajam.

Pyhän Colminaisuden Sunnundai Weisu.

W. c. Nyt on meil Herran Sabbathi 20.

S! Colminainen Jumala, Maan madol anna
armosa, Ett täällä taidais corkiata, Ujatest
Colminaisutta.

2. Sä olet alcu igestäs, Ennen kuin mitän oli
läß, Ei taida cuean käsittä, Sen suurut, corkeut,
syroyttä.

3. Ei hymmärrä tääll salaista, Sen laita wiisat
selittä, Täs caicki taito tyhmisty, Ja järki järin
hämäästy.

4. Sen tietä cuki ihminen, Ett Häll on alcu
julkinen, Waan ei he taida sanoa, Colminaisuden
aleua.

5. Mailmaillset astiat, Wertauxill' julistuwat,
Waan Pyhä Colminaisutta, Ei taitta mingään
werratta.

6. Se tuokistematoinen, On myös ain igens
caldainen, Olennoß fireas, tulinen, Majestetis cun-
niallinen.

7. Täs heicos luonnon tilasa, Mailmas cuole-
waifesa, Ei tätä auringotacan, Woi lähestyä
yxikän.

8. Julkinen on siis Jubla tai, Ja Colminaisun
Sunnuntai, Jona täst astiast saarnatan, Ja pi-
miäs puhes puhutan.

9. Viel toifest tämän caldaifest, On puhe E-
vangelimis, Astasta aiwan autuast, Ja salaisudest
suurimmast.

10. Sijt autuast uudest syndymäst, Cuiin tapah-
tu täs elämäs, Ei omast wäest woimasta, Waan
Colminaisun toimesta.

11. Silloin on on sota surkia, Sisällisesti sie-
lusa, Cose Pyhä. Colminaisuus, Näyttä mikä on
paluus.

12. Cuing' maailman lasten joucosta, Cuing su-
ruttomast waelda, syndisen pitä selkiämän, Jumalan
lapsen joutuman.

13. Sitt wasta taita sanoa, Cuing ombi ollut
afia, Min caicken' elinautena, Jo lapsudesta ha-
masta.

14. Cuing ombi castes luvannut, Colminaisudel
wannonut, Et elä Hänen allansa, Mut seuran
cuiteng saatana.

15. Täs sisällises sodasa, Uuden syndymän wai-
wasa, Tundepi cuing on liitonsa Rickonut, Teh-
dyn castesa.

16. Viel tunnos toder löhtä sen, Et ombi jo-
capäiwäinen, Sen ruman alju ollut ain, Cans pi-
meyden palwoeljan.

17. Syndein eautta cauhain, Joita ei ennen
tuta tain, Cuing Colminaisuus palautti, Sielun ja
tunnon liicutti.

18. Sitt seura vielä laekamat, Hengen ja lihan
capinat, Jois tunde ristin oikian, Sielus ja tunnos
cackeran.

19. Täsä nytt hengen Schoulusa; Wast oikein
taittan erolta, Ne oikat ristin-candajat, Cuing owat
sangen autuat.

20. Sillä ne Jumalattomat, Waick wihauret
moniat, Candawat heidän ruumisans, juur rasteuret
eläisäns.

21. Waick heitä cohta köyhydet, Ja cowat wa-
stoinkäymiset, He cuitengin nurisewat, Ja Herran
tahto laittawat.

22. Jotea sitt heille tulepi, Wanhurscax kangai
stuxeri Ja estimaux tulowain, Helwetin wainwain
cauhain.

23. Mutt oikiat ristin-candajat, On ne cuin H^ER
raan turwawat, Ain H^Anen tahtoos tytywät, Ja
tucoues pyshwät.

24. He k^Arsiwäisest candawat, Cai^K risti^T, sodat
angarat, Mailman wainot wieckahat, Wastoinkäy-
miset moniat.

25. Ne caieki hywäx muuttumat, Ja onnellisest
k^Aändywät, Heil isällis^Ex cuormaxi, Kackaxi cu-
rituxeri.

26. O! corkia Colminaisuus, K^Aännä ja anna
palaus, Et Nicodemust seurata, Taidaisim suurell
halulla.

27. Cuin yöllä ekei J^ESusta, Pyhs uudistuxen
muutosta, Että saissim isancieckisest, Colminaisun
cans oll' totisest.

Kymmenes.

Christuxen Kircastamisen Weisu.

W. 2. Nyt caieki Christityt iloiteat, 20.

S! Pyhä H^ERra J^ESu Christ, Mun sielun
racas Ylkä! Sä Kircastettin Taboris,
Wuorella pyhäll sillä; Cusa sun J^Säs cun-
nia, Ja taiman walo corkia, J^Solla ilmei nähtin.

2. O! sängen suurta kirkaut, Mihingä arwat
taitaan, Jong astan armon salaisut, Me uscos tui-
ki mahdam: Sill tai mailman pilcasa, Mul loh-
dutus on ihana, Ett J^ESus kircastettin.

3. J^ESuxen cunnia päiwänä, Myös ilmestyt
Prophetat, Moses myös Elias yhdesä, Täs Chri-
stuxen cans owat, Jote H^Erran cunnian tairwasa,

En

Ennen Mond sata asastaica, Olit HErran cunnian nähnet.

4. Apostolitten seasta, Jotca armon ajas elit, Ja olit HErran seurasa, Colm' Miestä edes tulit: Pietar, Jacob ja Johannes, Ilo oli caikein sydämes, Ja kiihit HErran Nime.

5. O' taimon cunnian kirckaus, JEsurest uloskäwi, Jong kirckauun callis walkeus, Lähis waatteingin nämyi, JEsus cuin kärkei pilkka tääl, Ja cuoli sittä wiel ristin pääl, On cunnial kircastettu.

6. Waimainen joca laiminhyö, Ohi HErra aina kättä, Waimainen joca sieluns työn, Aica ajald ylös lyckä. Sijn HErran cunnian kirckaus Ja Armon Hengen waicutus, On asta aivan halpa.

7. O' Tabor ratet Zionijn, On tosin siinä päiwän, Cose JEsus suostui syndissin, Jong tygö nöyräst kändän. Kyll JEsus tunnon haavoitta, Cose sielun synnist eroitta, Mut hân myös parandapi.

8. Wast sitten cuulu Jsan Nän: Tämä on minun Lapsen, Elis minun tygön käändykään, Joca teit ennen egein, Cuin maan perustus lafettin, Ja taimon amarus luotihin, Cuules: cuing HErra puhu.

9. Ei kircasteta yhtäkän, Joll ei ol' uscon armo; Ei laupius ulot' yhtengän, Joca ei henges walwo, Ja aina huoca toiwosa: Ann armon JEsus palata, Mun wanhoild harhoild teildän.

10. Cose wanha adam muutetan, Niin sydän wamahtap. Wiel armon elos hawaitan, Myös haman cuolon assi, O' woimallinen synnin juur,

Jost

Jost usein tule pelco saur! Ah Jesu minus
wahwist.

11. En puhu minä sentän näit, Ett tulisin teco
uscoon; Waan cose tuffin Carigan häit, Ja
sielun sodas paastoon, Nijn auta minus Jumala,
Ja woimas minus uudista, Mä halan hengellist.

12. Mun eukumisen omaisuus On herät phys
armos, Jocapaimäinen catumus, Uus armo kuin
on tarjos, Näit harjoitel, näis castwata, On Jesu
kassen caickia, Joit tähttä, armo kersän.

13. Nijn uudista nyt Jumala, Sun armos
minus aina, Ja Woicas firekaut tuffia, Mull
Nyhä Henges laina, O! Isän Woica ainoa,
Ann' exywoisiel Lamballa, Or harras nöyrä
Sydän.

14. O! ett me nijn tääll walwoisim, Quin
HERRan Hengi neuwo, Kätkisim sanan sydän
mijm, Nijn tostin saadais armo; Kiwinen sydän
aukenis, Ja luonon pimeys pakenis, Tulkaisim ar-
mon tielle.

15. Mun taimallinen Isäni, Myös sielun fire-
castaisi, Quin Woicans caut meit lunasti, Ja ar-
mos muisti caicki. O! Kacas Jesu firecasta,
Sun armos liitto minusa, Ett uudistuisin aina.

16. Ja cose tääll lammas huonestä, Mun
euolon caut pois eukut; Nijn suo mun haudast
nostua, Sitt' nautita ne arout, Quin Jesures
niis' lawatan, Jote sielun murhes waeldan, On
tääll' esico ajall.

17. Mut' sinun tahtos seuraman, O! Jesu,
minun HERRan, Ett' sinun cankas cunplan,
Sitt' sisäl käynnen ferran; Jongs walituille walmi-

stii, Sen sinä muu myös lupaisit, Ja caikit ca-
turvaisill.

18. Nyt kircastettu Jesu Christ, Sun Jäs
cunnian tähden! Wie ulos wairwoist wämeisist,
Cose minä täälä lähden, Jong tähden colminai-
sudest, Sitt hät weisan kytoren, Carigan cas-
woin edes.

Artoistakymmenes.

Sunnundai Wessu / Kymmenestä Neihestä.

W. c. Christicund Christurei Kihlattu re.

Saicki owat häihin käsketyt, Kymmenen Neigen
cans cugurut; Waan aiwan harwat wali-
tut, Sill synninh olemme nuckunt; Nyt
aic' on synnin unesta nosta.

2. Mond/epäuskoisten seasta, Ei ylösouse syn-
nin unesta; Waan paaduit ain sydämehs mielesä,
He duomie päiwän wast herättä; Nic äskän synnin
unesta nosta.

3. Cose armon owi on suliettu, Ja elämän clas-
si ulos juosnu, Woi! woi nyt petollist asia! Ett
cuoleman tielis catua, Nic äskän synnin unesta
nosta.

4. Ei tyhmät Neihettän tehnet nith, He lückeell
olit jo aicaisin; Mut nuckuit jäll unelkaisuuteen,
Ja suruttomuden unehen; Jost kirkkoitus turhax
caick tuli.

5. Ei mailmall pelco ol' autuudest, He usco-
wat caicki yhteisest: Ett' Jesus on karsin' cuo-
lon tääll, Cose rippui edestäm ristin pääll. Ah!
cuules cuing mailma usco.

6. Ja pirut myös usco ja wapise; Jote owat
pois autuudest luopune; Duomitut usco cans totu-
den,

den, Cose tule duomion etehen, Nyt usco jo an-
nettyn kateen

7. O! HERRa, Ah! HERRa awa meil; Tuu-
les: cuing suuri hätä on heil? Mut' wuorekin
wälttä ja pakene, Cose duomion torwi helise! Nie
ästen ol' aurhuuta HERRa.

8. Ei JEsus ann' izens pileata, Sä mahdoit
jo ennen catua, Nyt armon owi on suljettu, Mi-
res sä henges walwonna, Sill' suloisell' armon
ajall'.

9. Wähk' synnin uni oli mafia, Et ymmärtän
sielun autuutta, O! Jumal nähkön mun palke-
ni, Kyll tämä ain tunnos saarnaist; Mut' totut en
uscon O! Jumal.

10. Waan aica cului jo armahda! Nyt waabi-
tan lugunlasculla; He tulewat saman paikkahan,
Quin Choran, Dathan ja Abiran, Was' aic'
synnin unesta nosta.

11. Moni kersca palion uscostans, Ja ulco-
naifest tiedostans; Mut' sydän maca kuin kylmä
maa; Sielu se näljäs walitta, O! tyhmyttä san-
gen suurta.

12. Werkel cans tietä Raamatun, Waan eip' se
ole händ auttanut. Ei ilman sydämen muutosta,
Mitän ol' ihmisen opista; Sens' saat nähd duo-
mio päiwän.

13. Jos tahdot jotakin kerscata, Nin kersca
Jumalan armosta, Quin sinungin kylmäkiscoisen,
Nin alat euku parannukseen, Cat' ettet sä hillan
myös tulis.

14. Tuules mun: Kacas ystäwän, Sun pitä
waistuudest' syndymän, Sill' wanha adam on duo-
mit

mittu, Ellei hän ajasa uudistu, Nyt aic on unesta nosta.

15. Tull viheltäisydes tundoohon, Dhn synnin: murhen ja päästöön, Näin Laki, waati ja curitta, Quin coetus alati osotta. Näin synnin unesta nostaan.

16. Wast sitten usco ilmandu, Cose sydän ja mieli uudistu, Synninen huoca ja cumarta, Ja Jesuxen tulo odotta. Näin synnin unesta nostaan.

17. Sitt Herra armosta wahwista, Ja Jesuxen tygö johdatta, Sen synneid runneldu sydämen, Quin igens tunde ja Jesuxen, Näin synnin unesta nostaan.

18. Heil lupaus omhi armosta, Joit Jesus sulloifest racasta, Cans lasten perinnöst wacutta, Ja sielun cuolost cans wapahta, O! elämät ihant sängen.

19. Armiat Jumala aut walmoman, Mun hengellisellä matkalla, Ett elämän HERRan tuloja, Meill öhly olist lampuisa, O! HERRa meit alati muista.

20. Cans synnin sokeus maahan lyö; Sill se on sinun Henges työ, Että wihdoin wiisain Neihin cans, Nähdä saisin sinun cunnias, Cose cuoleman caut pois cullett.

21. Mun Lunastajatt Jesuinen, Sun haawais turrottin pakenein, Mun oma ansion turha lie, Sun weres armo minua wie, Nän todest juur suosellux tulen.

22. Nyt Jesu mun ylkän suloinen, Cull katos olcon Häinen, Quin minun oikiall tielle weit, Jo

Toea myös kámin harhoi teit, Suo perin sun
autudes Jumal.

Caritoijakymmenes.

Wäimeisen Duomion

Welsu.

W. e. D ijäisy! pelkän pituuttas muistais ic.

Sit' Jesus tahto duomiole tulla, Se saa
dan Danielidä kyllä cuulla: * Euing'
waldacundain lapset jaetan, Muutamal i
loon, Toiset pñnahan. * Dan. 12:

2. Nñn caickein Cansain Udamista asti, Ns
Jesus Christus tahto lueu laske, Ja anda cun-
gin palcan kátehen, Sen jälken cuin hän nähdän
ansainnen.

3. Se nuckun omatundo myös nyt wircois,
Tose cuuli Nimens Herran Duomio kirtois; Ja
rupe hámmostyrest huutaman: Jo minul nyt kyll
palcan maretan.

4. Ei ilman parannusta autuax tulla, Se saa
dan wäimeis Duomio pátwán cuulla, Et cuukuloi-
ta aroux huudetan; Mutt ei nyt silloin enä p
leekaan.

5. Woi! sitä ihmist cuin ei igens tunden, Eit'
armon ajas nosnut eloon uuteen; Nyt omatundo
perfelitten cans, On hänen suuret päälle cans-
dajans.

6. Nijn

6. Nän juruusest kay se Duomio päivän, Eose
joucko joucoid Duomion eteen käydän, Wirroist,
maast merest ylösnousewat, Yhteinen Cansa nän-
myös Cuningat.

7. Uueas joll se armo ajas oli, Ett joca het-
ki täällä synnil cuoli, Ja ehei JEsust uscon elä-
mä, Hän löysi ylkäns ihme päiväl täll.

8. Koll moni kersca epäuscos täällä, Ja luot-
ta paljon cuolleen uscons päälle, Eht ei ol tun-
den sieluns sairaut, Ja parannuxen murhen sa-
laisutt.

9. Eht HERNan armo aina ajoi taca,
Nän sielu cuiteng aina synnis maeca, Eit sisäl
mennyt ahtast portista, Jost ike JEsus meitä
muistutta.

10. Mut ei ol' ihmet et se surutoinen, Om-
bi nän cauroas Jumalasta culken, Ettei hän e-
nä mitän ajattel, Sen surullisen synnin unen
pääll'.

11. Viel on yr toinen wihamb lahocunda,
Joca on ennen wihan synnin unda, Mutt kaän-
si jällens caswons Sodomaan, Näin curja tuli po-
jes langemaan.

12. Sydän se paadui sielun woima wäsyi, Ja
wähittäin ain aica ajald wäännyi, Enstist he wä-
hä cammoit ystäwi, Waan wihmein julkisest jo
pilkkaisit.

13. Woi! Chorazin, woi! sinuas Bethsaida,*
Eä HERNas tahdon tiesit hywin aiwan; Woi
onnetoinda paha palwelja! Hän carikertaisest saa
haamoja.

* Luc. 10:

14. Wihmein tal paatumus nän cauroas tule,
Ettei he Raamatuiccan enä lue, Quin sielull an-
da

Da woiman elämään, Cas näin pois armon tilast
eritän.

15. Viel kylmäiskoisuus ja eriseurat, Myös
langemuren tundomerkit ovat. O! HERRa auta
ajal wäimeisel, Ett' loppuun asti mahdam kil-
woitell'.

16. Se usco song caute taiman ilon tullan, Jo
armon ajas uscon töistä euullan, Cuing hän on
nöyrä, köyhä, laupias, JEsus on hänen aino
tawarans.

17. JEsuxen tulo hän ain henges tukti, JEs-
uxen hoarwois wirwotusta egi, Syhdän ja teot yhs-
dencaldaiset, He ovat lihans ristiinnaulinneet.

18. JEsuxen Näimän perään Uscois huoca,
JEsuxen Sanas egi Sielus ruoca, Hän Tai-
waan Ilon esi = mausta, Jo tietä täällä pallon
puhua.

19. Jumalan rackaiden suuruus ^{voiti} sangen, On
rucouren all' myös hänen sieluuns langen. Tai-
armo sisäll' otta sydämmen, Ja seuraa händä ^{eluse}
ain iloon häiseen.

20. Hän campaile, ja kilwoittete aina, Johon
myös JEsus hänell' woimaa lainaa, Hän caieki
puuttens puhu HERRalle, Ja alinomaa armoo
terjääle.

21. Ne ulocullatt' taita myöskin tulla, Näin
cauwas paljall' tunnusturell' suulla, Mutte' Uscon
töist hän pian saadan tijn, Ett' puerett' on lam-
bain waatteshijn.

22. Taas surutoin on niñcuin perät' euollut,
hän nuorudest on synnin unes maannut; Ja niñ
on suljett' HERRan Duomion; Sekä ulocullatt'
ett' myös surutoin.

23. Waan uscowalkten ylösnouseminen, On si-
tä vastaan sangen riemullinen, JEsuxen edes kirk-
kall ruumilla, He seisoo saawat, ymbär istuinda!

24. JEsuxen kirkkaus sitt' alai palsta; JEsu-
xen rackaut he saawat maista; JEsus on Ylkä,
Sielu Morsian. Näin Taimon ilos Sielut ra-
witan.

25. Ja, HERRAN Duomio päiwä heidän sijesi,
Weisaman Taimos Walituiden wirsi, Mailmas
olit orjan muodosa, Nyt JEsus tahdoi heidän
cruunata.

26. Siks HERRA muista minua, Duomioll tulo-
les, Ja sielun vastaanota täällä lähtes. Ah!

JEsu ole edesvastajan, Ja corja sielun
wijmein cunniaan!

